

Ὀδοιπορικὸ

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀνατολή

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ • Τεύχος 65 • Ὀκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2018

**Ὁ Παναγιώτατος μετὴν Συνοδείᾳ Του καὶ
συνεργάτες τῆς Ἱ.Μητροπόλεως Κορέας κατὰ τὴν
4ῃ Ἐπίσημῃ Ἐπίσκεψή Του στὴν Κορέα.**

Κωδικός
6859

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ - ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ: 90/2010 ΚΕΜΠΚΡ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Άγαπητοί Άδελφοί και Άδελφές ἐν Κυρίῳ,
Ζῶντες ἀκόμη στὸν ἀπόηχο τῆς 4ης Ἐπίσημης Ἐπίσκεψης τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου στὴν Κορέα, δοξολογοῦμε τὸν Θεὸ γιὰτὶ χάρις στὴν ἄφατη φιλανθρωπία Του ἀξιοθήκαμε νὰ ζήσουμε αὐτὸ τὸ εὐλογημένο ἐκκλησιαστικὸ γεγονός.

Κι αὐτὸ τὸ γεγονός ἦταν τὸ προανάκρουσμα τῆς Ἐπουράνιας Ἐπισκέψεως, τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων δηλαδή, τὴν ὁποία ἀξιονόμαστε νὰ ἐορτάζουμε καὶ φέτος.

*«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
ἀνατολὴ ἀνατολῶν καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ,
εὔρομεν τὴν ἀλήθειαν
καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος».*

Σκιρτοῦμε ἀπὸ πνευματικὴ χαρὰ γιὰτὶ ὁ προαιώνιος Λόγος μᾶς ἐπισκέφθηκε ὡς Ἄνθρωπος γιὰ νὰ μᾶς λυτρώσει ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου καὶ νὰ μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴν τυραννία τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς πλάνης.

Αὐτὸ τὸ ἀνερμήνευτο μυστήριον, ὅτι δηλαδή ὁ ἄχρονος Θεὸς μπῆκε στὸν χρόνο, ὁ ἀόρατος Θεὸς «ὀράθη βροτοῖς», ὁ ἄσαρκος Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, «ὁ πλούσιος ἔγινε γιὰ χάρις μας πτωχός, γιὰ νὰ μπορέσουμε ἐμεῖς μὲ τὴν φτώχεια τὴν δική Του νὰ πλουτίσουμε» (πρβλ. 2 Κορ.8:9), δὲν προσπαθοῦμε στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας νὰ τὸ κατανοήσουμε μὲ τὶς πεπερασμένες ἀνθρώπινες διανοητικὲς μας δυνάμεις· προσπαθοῦμε ὅμως νὰ τὸ ζήσουμε βιωματικὰ ὥστε τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου νὰ γίνῃ ἡ ἀπαρχὴ τῆς Σωτηρίας μας.

Ἡ Ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμον ἄς γίνῃ ἀφορμὴ στὸν καθένα μας νὰ καταλάβῃ τὸ χρέος του γιὰ τὴν Σωτηρία τοῦ κόσμου. Μὲ τὴν ἐπίσκεψή μας στὸν πάσχοντα συνάνθρωπό μας νὰ γίνουμε τὸ μέσον γιὰ νὰ ἐπισκεφθεῖ «ἐν ἐτέρῳ μορφῇ»

ὁ Χριστὸς «τὸν εἰς τοὺς ληστὰς περιπεσόντα» σύγχρονον ἄνθρωπον «ἀλείφοντας τὶς πληγὰς του μὲ λάδι καὶ κρασί»· μὲ τὴν θυσιαστικὴ ἀγάπη μας πρὸς τὸν κάθε πλησίον νὰ μεταφέρουμε μὲ προσωπικὸ καὶ ἀπτό τρόπο τὴν Σταυρωμένη Ἀγάπη στὸν κόσμον· μὲ τὴν διάδοσιν τῆς Ὁρθόδοξης Μαρτυρίας σὲ ὅσους ἀναζητοῦν τὴν Ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ νὰ γίνουμε οἱ ἀγγελιαφόροι τοῦ μηνύματος τῆς Εἰρήνης, τῆς Χαρᾶς καὶ τῆς Ἐλπίδας γιὰ νὰ ζήσῃ ὁ κόσμος.

Λίαν προσφιλεῖς Ἄδελφοί μου, ἡ Ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμον μὲ τὸν ἀσύλληπτον ὑπερφυσικὸν τρόπο ποὺ πραγματοποιήθηκε, εἴθε νὰ γίνῃ διὰ τοῦ προσωπικοῦ μας βιώματος τὸ πιὸ χαρμόσυνο, τὸ πιὸ ἐλπιδοφόρον καὶ τὸ πιὸ κοσμοσωτήριο νέον γιὰ ὅλο καὶ περισσότερους ἀνθρώπους στὴν σύγχρονον Οἰκουμένην.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πισιδίας π. Σωτήριος, οἱ Κληρικοὶ μας, οἱ Συνεργάτες μας κι ἐγὼ προσωπικῶς σᾶς εὐχόμαστε νὰ περάσετε εὐφρόσυνα Χριστουγέννα καὶ τὸ Νέον Ἔτος νὰ εἶναι εὐλογημένο παρὰ Κυρίου!

Μετὰ πολλῆς πάντοτε ἀγάπης καὶ ἰδιαζούσης τιμῆς ἐν Κυρίῳ Σαρκωθέντι καὶ Ἐπιφανέντι,

† ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

Ἡ 4η Ἐπίσημη Ἐπίσκεψη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου στήν Κορέα

Ἀπό 3 μέχρι 8 Δεκεμβρίου 2018, ἡ Ὁρθόδοξη Μητρόπολη Κορέας εἶχε τήν μεγάλη εὐλογία καί τὸ ἐξαιρετικὸ προνόμιο νὰ ὑποδεχθεῖ τὴν ΑΘΠ τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως καὶ Νέας Ῥώμης κ.κ. Βαρθολομαῖο κατὰ τὴν 4η ἐπίσημη ἐπίσκεψή Του στήν Κορέα, μὲ τὴν εὐκαιρία συμπληρώσεως πεντηκονταετίας ἀπὸ τῆς Ἰδρύσεως τοῦ Καθηδρικοῦ Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου στήν Σεούλ.

Τὸ Πρόγραμμα τοῦ Παναγιωτάτου περιελάμβανε:

Ἐπίσκεψη τῆς ΑΘΠ στὸ ΝCCCK (National Council of Churches in Korea) καὶ Ἐπίσημο Γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ΝCCCK Πάστορος Rev. Dr. Lee Hong-jung καὶ τῆ συμμετοχῆ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἐκκλησιῶν-Μελῶν τοῦ ΝCCCK.

Συνέντευξη τοῦ Παναγιωτάτου στὰ κορεατικὰ media.

Δεῖπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου ὑπὸ τῆς πρέσβειρας τῆς Ἑλλάδος στήν Σεούλ ἐξοχωτάτης κυρίας Ἰφιγενείας Κοντολέοντος.

Γεῦμα τοῦ Παναγιωτάτου μετὰ τῶν Κληρικῶν καὶ Συνεργατῶν τῆς Ὁρθοδόξου Μητροπόλεως Κορέας στήν αἴθουσα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου τῆς Μητροπόλεως.

Πατριαρχικὴ χοροστασία κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ

Μ. Ἑσπερινοῦ ἀκολούθησε Δεῖπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου μετὰ τῶν πιστῶν στήν αἴθουσα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου μὲ μουσικὸ Πρόγραμμα ὑπὸ τῆς Χορωδίας τοῦ Καθηδρικοῦ Ἰ.Ν. Ἀγ. Νικολάου, τῶν Σλαβοφώνων, τῶν Φοιτητῶν τοῦ Τμήματος Ἑλληνικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου HUFs, καὶ τῶν Αἰθίοπων.

Τὴν Πέμπτη 6/12 ὁ Παναγιώτατος προέστη τῆς θείας Λειτουργίας μὲ συλλειτουργοὺς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας Γέροντα Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριο, Πισιδίας κ. Σωτήριο, Φιλίππων καὶ Θάσου κ. Στέφανο καὶ Κορέας κ. Ἀμβρόσιο. Στὴν Θ. Λειτουργία μίλησε ὁ ἐξοχώτατος Ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ κ. Do Jong Hwan καὶ μετὰ τὴν καταληκτικὴ Ὁμιλία τοῦ Παναγιωτάτου ἀντιήλλαξαν δῶρα. Μετὰ τὴν θ. Λειτουργία ἀκολούθησε Γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου μὲ τὴν παρουσία Πρέσβων Ὁρθοδόξων χωρῶν, τοῦ Καρδινάλιου Yeom Soojung, Ἀρχηγῶν τοῦ ΝCCCK καὶ ἄλλων Ἐκκλησιῶν στὸ κεντρικὸ χῶλ τῆς Ὁρθοδόξου Μητροπόλεως Κορέας.

Συμμετοχὴ τῆς ΑΘΠ στήν ἐκστρατεία ἀγάπης τοῦ Korean Salvation Army γιὰ τὴν βοήθεια τῶν φτωχῶν καὶ τῶν ἀστέγων.

Δεῖπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου ὑπὸ τοῦ Τούρκου Πρέσβους στήν Σεούλ Ἐξοχωτάτου κ. Mr. Ersin Erqin.

Διεθνὲς Συμπόσιο γιὰ τὸ Περιβάλλον μὲ θέμα:

Ecology, Theology, and Human Dignity in the Orthodox Christian Tradition στο GRAND HILTON SEOUL. Κύριος Όμιλητής του Συμποσίου ήταν ο Παναγιώτατος με θέμα: “*And God Saw that Everything was Good. The Theological Vision of Creation in the Orthodox Tradition*”. Οι άλλοι όμιλητές ήταν οι: Αρχιμ. Μάξιμος Constatas Ph.D.,: *A Tale of Two Trees: Nature and Human Transformation*, ή Gayle E. Woloschak, D. Min., Ph. D.: *Responding Faithfully to the Ecological Crisis: The Role of Science in Orthodox Environmental Ethics*, και ο Rev. Deacon Perry Hamalis, Ph.D.: *Love God, Love thy Neighbor, Love the Trees: Environmental Justice in Orthodox Christianity*. Στο τέλος του Διεθνούς Συμποσίου ακολούθησε συζήτηση, την οποία διηύθυνε ο Αρχιδιάκονος του Οικουμενικού Θρόνου Rev. Dr. John Chryssavgis, Ph.D.

Παρουσίαση του βιβλίου του Παναγιωτάτου «Συνάντηση με τὸ Μυστήριο» σὲ κορεατικὴ μετάφραση ἀπὸ τὸν Ἐκδοτικὸ Οἶκο τῆς Ὁρθόδοξης Μητρόπολης Κορέας, Orthodox Editions.

Συνάντηση τοῦ Παναγιωτάτου μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κορέας ἐξοχωτάτου κ. Moon Jae-in στο Προεδρικὸ Μέγαρο.

Ἐπίσκεψη τοῦ Παναγιωτάτου στὴν ἀποστρατικοποιημένη ζώνη (DMZ) καὶ τέλεση Μνημοσύνου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν θυμάτων τοῦ Κορεατικοῦ Πολέμου (1950-53).

(συνέχεια σελ. 10)

Ἡ ἐνθρόνιση τοῦ Νέου Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρωνος

Ἡ ἐνθρόνιση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρωνος πραγματοποιήθηκε στίς 22 Σεπτεμβρίου 2018 στὸν Ἱερὸ Ναὸ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου Wellington.

Ὁ νέος Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῶν ἐγκύκλιων σπουδῶν του στὸ Ἡράκλειο Κρήτης, ἔλαβε τὸ πτυχίον του ἀπὸ τὸ Γεωργικὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν τὸ 1993 καὶ ἐν συνεχείᾳ πραγματοποίησε μεταπτυχιακὰς σπουδὰς στὸ Μεσογειακὸ Ἀγρονομικὸ Ἰνστιτοῦτο Χανίων. Τὸ 2001 ἀποφοίτησε ἀπὸ τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τὸ 2012 ἀπὸ τὸ Τμῆμα Θετικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Τεχνολογίας. Εἶναι ἐπίσης ἀπόφοιτος τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης.

Τὸ 1996 ἐκάρῃ μοναχὸς στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγκαράθου. Διάκονος χειροτονήθηκε τὸ 1997 καὶ Πρεσβύτερος τὸ 2001. Ἡ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία του ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου στὸ Φανάρι στίς 11 Ἰουλίου 2018.

Τὸ Σεβασμιώτατο προσφώνησε ἐκ μέρους τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου ὁ Σεβασμιώτατος Πέτρας καὶ Χερρονήσου κ. Γεράσιμος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ. Στυλιανοῦ, τοῦ καὶ προέδρου τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως τῶν κανονικῶν Ἐπισκόπων Ὠκεανίας, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Δορυλαίου κ. Νίκανδρος.

Ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εἰρηναίου προσεφώνησε τὸν νέο Μητροπολίτη ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Μεθόδιος.

Κατωτέρω δημοσιεύουμε ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸν

ἐνθρονιστήριον λόγον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ν. Ζηλανδίας κ. Μύρωνος:

.....
Λαε τοῦ Θεοῦ εὐλογημένε - ἀδελφοί καὶ τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά!

«Δόξα τῷ Θεῷ, πάντων ἔνεκεν».

Ὅταν πρὶν ἀπὸ δεκαπέντε ἀκριβῶς χρόνια ἐρωτώμουν ἀπὸ τὸν τότε Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης καὶ νῦν Μητροπολίτη Ρόδου, κ. Κύριλλο, ἂν θὰ ἤθελα νὰ μεταβῶ στὴ μακρινὴ Νέα Ζηλανδία γιὰ νὰ διακονήσω γιὰ λίγο χρονικὸ διάστημα τὸν μόλις ἐκλεγέντα νέο Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας κ. Ἰωσήφ, ἕνα ἄγνωστο σέ ἐμένα τότε πρόσωπο, χωρὶς κανένα δισταγμὸ ἢ δευτέρη σκέψη, ἀλλὰ μὲ πολὺ ἐνθουσιασμό καὶ ἐσωτερικὴ χαρά, ἀπάντησα «ΝΑΙ» πρὶν κἂν προλάβει νὰ ὀλοκληρώσει τὴ φράση του ὁ Πρωτοσύγκελλος. Στίς δυσκολίες

της αποστολής λόγω αποστάσεως, και έλλείψεως χρόνου και προετοιμασίας, ένδυναμώθηκα από τά μελωδικότατα ρήματα και την ειρηνική διάθεση του νέου τότε Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας κ. Ίωσήφ, όταν πήγα στη Σητεία να λάβω την εύχή του. Αμέσως από την επίσκεψη αυτή δημιουργήθηκε μία ακατάλυτη πνευματική σχέση που γέμισε την καρδιά μου με αγαλλίαση. Όταν επιβιβάστηκα στο αεροπλάνο για την πτήση των είκοσι έξι περίπου ωρών, αισθανόμουν τόση χαρά, όση έχει ένα παιδί που του χαρίζουν ένα νέο, ώραϊο παιχνίδι. Όταν προσγειώθηκα στο Ουέλλινγκτον και αντίκρισα τά δακρυσμένα μάτια των ανθρώπων που είχαν έλθει να με υποδεχθούν, ένόιωσα μέσα μου τή νέα μου οίκογένεια, τούς νέους έν Χριστώ αδελφούς μου.

Από τότε ή Νέα Ζηλανδία και οί άνθρωποί της είναι μέσα στην καρδιά μου και πάντα όπου και άν βρέθηκα μιλούσα με ένθουσιασμό για τον τόπο αυτόν, και τούς υπέροχους και εύγενικούς ανθρώπους του. Δεν μπορούσα να φανταστώ τότε ότι κάποια μέρα, με τή χάρη του Παναγίου Πνεύματος, και κατόπιν προτάσεως της Αυτόϋ Θειοτάτης Παναγιότητος του Οίκουμενικού μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ή Αγία και Τερά Σύνοδος του Οίκουμενικού Πατριαρχείου, θά με εξέλεγε να παρασταθώ ενώπιόν σας, στον Αρχιερατικό Θρόνο του Τερού τούτου Καθεδρικού ναού του Εύαγγελισμού της Θεοτόκου, ως ό Μητροπολίτης της Τεράς Μητροπόλεως Νέας Ζηλανδίας.

Ακατάλυτο μυστήριο και θαυμαστό τό σχέδιο του Θεού σε μάς τούς μικρούς, αδύναμους και χοϊκούς ανθρώπους.

«Δόξα τῷ Θεῷ, πάντων ένεκεν».

Από την πρώτη μου επίσκεψη ένθυμοῦμαι τον αοίδιμο πρῶτο Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας και Έξαρχο Κορέας μακαριστό κυρό Διονύσιο, ό οποίος πολύ έκοπίασε και προσωπικῶς έφρόντισε τον άμπελώνα του Κυρίου στη νεοσύστατη Μητρόπολη Νέας Ζηλανδίας ως ό πρῶτος ποιμενάρχης αυτής από τό 1970 και για τριάντα τρία συναπτά έτη. Επί αρχιερατείας του ανεγέρθη ό περικαλλής αυτός

Καθεδρικός Τερός Ναός του Εύαγγελισμού της Θεοτόκου, με την συνδρομή και τίς προσφορές των άπλων ανθρώπων της όμογένειας. Επίσης, ανεργέθη ό Μητροπολιτικός Ναός του Αγίου Ανδρέου με τό παρακείμενο Έπισκοπεϊο και αρκετοί άλλοι ναοί. Ο Θεός να αναπαύει την ψυχή του είς χώραν ζώντων.

Στό πρόσωπο του διαδόχου του, νῦν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Προικονήσου κ. Ίωσήφ, βρήκαν οί νέοι τον φωτισμένο πνευματικό όδηγό, οί ηλικιωμένοι τον γεμάτο κατανόηση συμπαραστάτη και όλοι τον στοργικό πατέρα και διδάσκαλο του Λόγου του Θεού. Δυστυχῶς για λόγους ανεξάρτητους από τή θέλησή του παρέμεινε για μία διετία μόνο στο πηδάλιο της Μητροπόλεως, αφήνοντας όμως ανεξίτηλο τό σημάδι της θεοφιλοῦς Αρχιερατείας του...

Για τον άμεσο προκάτοχό μου, νῦν Μητροπολίτη Γάνου και Χώρας πολυσέβαστό μου Γέροντα κ. Αμφιλόχιο εκφράζω θερμότερες εύχαριστίες αλλά και τον θαυμασμό μου για τό τεράστιο ανοικοδομητικό, ανακαινιστικό, ιεραποστολικό, κηρυκτικό, διδακτικό και ψυχοφελές πνευματικό έργο που έχει έπιτελέσει επί 13 συναπτά έτη. Ανέγερση νέων ιερών ναών, αγορά άλλων, ίδρυση ιερών Μονών, αποστολή Τεραποστόλων στα νησιά του Είρηνικου Ωκεανού Φίτζι, Σαμόα και στο Βασίλειο του Τόγκα, βάπτιση εκατοντάδων νεοφωτιστων πιστων, είναι λίγα μόνο από τά έμφανη έργα της πλούσιας Αρχιερατείας του. Τόν εύγνωμονούμε όλοι έμεϊς που γευόμαστε τούς καρπούς της αγάπης του.

Παρακαλώ πολύ και τούς δύο έν ζωή προκατόχους μου να μου συμπαραστέκονται προσευχητικά άν είναι δυνατόν και καθημερινά προφυλάσσοντάς με από τίς μεθοδεϊες του διαβόλου, στηρίζοντάς με αδιάκοπα και βοηθόντάς με πάντοτε, νύχτα και ήμέρα, ώστε να μή λυπήσω τον Χριστό, να μην πικράνω την Παναγία Μητέρα μας, να μην απογοητεύσω τό ποιμνιό μου, να αποδειχθώ άντάξιος των προσδοκιών της Έκκλησίας!

Η Έκκλησία αδελφοί μου είναι όρισμός και όνομα ένότητος! Έμεϊς οί βαπτισμένοι όρθόδοξοι Χριστιανοί όμολογοῦμε Ίησοῦν Χριστόν Έσταυρωμένον και Αναστάντα εκ νεκρων, φέρομε στο μέτωπό μας την

σφραγίδα τοῦ Πνεύματος, θεωροῦμε καί βιώνουμε τήν ἀγία μας Ἐκκλησία ὡς Μητέρα καί τροφὸ μας, προσπαθοῦμε νά ζήσουμε ἀπλά καί ταπεινά τή ζωὴ τοῦ Εὐαγγελίου, γιά νά λάβουμε τόν καρπὸ τοῦ πνεύματος, ὅπως μᾶς τὸν διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.»

Σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι νά γεμίσει τὰ μέλη της μὲ τὴ θεία χάρη. Νά μεταμορφώσει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ χοϊκοὺς καί πρόσκαιρους, σὲ οὐράνιους καί ἀθάνατους. Νά τοὺς καταστήσει Ἁγίους, ἔχοντας ἐπίγνωση τοῦ Ἐνός, Ἀληθινοῦ καί Τριαδικοῦ Θεοῦ. Εἶναι ὁ ἐπιδιωκόμενος καρπὸς γιά ὅσους ἀντιλαμβάνονται τὸν σκοπὸ τῆς ὑπάρξεώς τους καί προσπαθοῦν νά τὸν κάμουν τρόπο ζωῆς. Γιά ὅσους δὲν ἱκανοποιοῦνται μὲ τὴν καθημερινότητα, γιά ὅσους δὲν ἱκανοποιοῦνται μὲ τὸ νά ὑπηρετοῦν σκοποὺς ζωῆς ἐφήμερους, ὑλικούς, φευγαλέους καί γιά ὅσους δὲν θέλουν νά ζήσουν μὲ προοπτικὴ τὸν τάφο καί τὴν ἀνυπαρξία, ἀλλὰ μὲ προοπτικὴ τὴν ἀθανασία καί τὴν κοινωνία μὲ τὸ Θεό, ἐντὸς τῆς Χάριτός Του.

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς παρέχει πνευματικὰ ἐφόδια ὑλοποίησης τοῦ μεγάλου στόχου μέσῳ τῆς γνώσεως τοῦ πραγματικοῦ ἑαυτοῦ, τοῦ ἔσω ἀνθρώπου. Μέσῳ τῆς ἀπελευθέρωσης ἀπὸ τὴν ὕλη καί τοὺς σκοποὺς της. Μέσῳ τῆς προσευχῆς πού παρέχει διάυλο ἐπικοινωνίας μὲ τίς ὀντότητες τοῦ πνευματικοῦ κόσμου. Μέσῳ τῆς μετοχῆς στὰ μυστήρια της.

Ἀρκεῖ νά τὸ θέλει ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος. Νά ζεῖ καί νά ἐργάζεται ἔχοντας στό μυαλό του πὼς ὁ,τι λέει καί ὁ,τι κάνει ἔχουν προοπτικὴ τὴν αἰωνιότητα. Νά ζεῖ δηλαδή ἄχρονα. Νά μὴν περιορίζεται ἀπὸ τὸν χῶρο καί τὴν ὕλη του. Νά ζεῖ δηλαδή πνευματικά. Νά ἔχει τὴν συνεχῆ αἴσθησι τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ του, ὅπου καί ἂν βρίσκεται, ὅ,τι κι ἂν κάνει. Νά ζεῖ δηλαδή ἐντὸς τοῦ παραδείσου, τὴν ὑπαρξιακὴ κατάστασι τῆς ἀγάπης.

Αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος λόγος γιά τὸν ὁποῖο βρισκομαί σήμερα ἐδῶ, ἐνώπιόν σας. Γιά νά συμπορευτοῦμε σ' αὐτὸ τὸ ὑπέροχο ταξίδι-δῶρο τῆς ζωῆς πού μᾶς

χάρισε ὁ Θεός. Γιά νά βοηθήσουμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον κάνοντας χρῆσι τῶν χαρισμάτων πού μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός. Γιά νά δοῦμε Θεοῦ πρόσωπο. Γιά νά γίνουμε Ἅγιοι. Κατὰ Χάριν Θεοί. Γιά νά βιώσουμε τὸν οὐρανὸ. Γιά νά μὴν συμβιβαστοῦμε μὲ τίποτε λιγότερο. Ἡ Ἐκκλησία μὲ ἀποστέλλει γιά νά σᾶς φανερώσω, ὡς Ἐπίσκοπός σας, αὐτὴ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀνοικτὴ ἀγκαλιά τοῦ Ἐσταυρωμένου! Αὐτὴ τὴν προοπτικὴ τῆς Ζωῆς.

Ἡ Μητρόπολι μας θά ἀποτελεῖ λοιπὸν στίτι ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἐπαρχίας μας καί ἐγὼ ταπεινὸς πατέρας, ἀδελφός, καί συνοδοιπόρος. Ἡ Ἐκκλησία πάλι μᾶς δείχνει τὸν τρόπο. «Ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καί ὃς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος. Ὅσπερ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἤλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι» (Ματθ. κ', 27-28). Ὅποιος ἀπὸ ἐσᾶς, δηλαδή, θέλει νά εἶναι μέγας ἀνάμεσά σας ἄς γίνει βοηθός σας, καί ὅποιος θέλει νά εἶναι πρῶτος μεταξύ σας, ἄς γίνει ὑπηρετῆς σας. Ὅπως ἀκριβῶς ἔκαμε καί ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός πού δὲν ἐνσαρκώθηκε γιά νά ἀπολαύσει ἀνθρώπινες τιμές ὡς βασιλέας ἀλλὰ γιά νά ὑπηρετήσῃ τὸν ἄνθρωπο καί τίς ἀνάγκες του.

Δέν διακρίνω λοιπὸν καλοὺς καί κακοὺς ἀνάμεσά μας, ἀλλὰ μόνον ἀγαπημένους συνασθενεῖς μου πού ὀφείλω μὲ κάθε τρόπο νά βοηθήσω νά εὔρουν τὴ θεραπεία καί σωτηρία τους καί στὴν προσπάθεια αὐτὴ νά εὐρίσκω καί ἐγὼ τὴ δική μου. Κάνοντας πράξι τὸ ἀποστολικὸ «συνεργοῦντες... παρακαλοῦμεν!» (Β' Κορ. 6, 1). Νά συνεργαζόμεσθε καί νά συμπορευόμεσθε πάντοτε «μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καί πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης».

Εἴμαστε Μητρόπολι τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, παιδιὰ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κάτω ἀπὸ τὴν σκέπη καί προστασία τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου. Εἴμαστε ὁμόψυχοι καί ὁμοκάρδιοι μὲ τὸν

Παναγιώτατο Πατριάρχη μας, τόν Πρώτο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τόν Ὑπατο τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας, τόν Μέγα Πρωθιεράρχη, καί μεγαλόπνοο ὀραματιστή πού στήν εὐλογημένη Πατριαρχία του ἔχει καταστήσει τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο κέντρο ἀναφορᾶς ὅλης τῆς οἰκουμένης.

Ὁ βαθύτατος σεβασμός, ἡ ἀφοσίωση, ἡ υἱική ἀγάπη καί ἡ εὐπειθειά μου πρὸς τό πρόσωπό του θά συνέχει πάντοτε τήν ὑπαρξή μου. Τόν προσμένουμε, ὅποτε αὐτό καταστεῖ δυνατό, νά μᾶς εὐλογήσει καί νά μᾶς ἀγιάσει. Καί τόν εὐχαριστοῦμε ἀπό κέντρου ψυχῆς γιά τήν μεγάλη τιμή νά ἀποστείλει ὡς ἐκπρόσωπό του τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πέτρας καί Χερρονήσου κ. Γεράσιμο, καθὼς καί τόν ἴδιο ἅγιο Ἀδελφό γιά τήν πολλή χαρά του καί τόν πολύ μεγάλο ἐπιστηριγμό του σέ ὅλα τά στάδια τῆς προετοιμασίας μας ἀπό τήν ἐκλογή μου ἕως καί σήμερα, καθὼς ὅλο αὐτό τό διάστημα στάθηκε δίπλα μου ὡς ἀληθινός πατέρας καί ἀδελφός...

Καί τέλος κλίνω εὐλαβικά τό γόνυ μπροστά ἀπό τά μνημεῖα τῶν 446 Νεοζηλανδῶν στρατιωτῶν πού πολέμησαν γενναία καί ἔδωσαν τή ζωή τους ὑπερασπιζόμενοι τά Ἱερά χρώματα τῆς μακρινῆς γι' αὐτούς χώρας μας, τῆς Ἑλλάδος, καί εὐχομαι καί προσεύχομαι στόν Ἀναστάνα Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό γιά τήν ἀνάπαυση τῶν μακαρίων ψυχῶν τους. Τό αἷμα τους καί ἡ θυσία τους ἀποτελοῦν τό συνεκτικό κρίκο πού κρατοῦν τίς δύο χῶρες γιά πάντα ἐνωμένες.

Ἡ ἀγάπη μου σᾶς συνοδεύει ὅλους καί παρακαλῶ καί ἱκετεύω τόν Θεό νά σᾶς χαρίζει υἰγεία, δύναμη, ὑπομονή, προκοπή, μακροήμερευση, ἐπιτυχία σέ κάθε ἔργο ἀγαθό, σταθερότητα στήν πίστη καί στά ἰδανικά τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας.

Ἡ Χάρις καί τό ἄπειρο ἔλεος τοῦ Πανοικτίρμονα Θεοῦ νά εἶναι μαζί μέ ὅλους μας καί γιά πάντα. Ἀμήν.

† ὁ Νέας Ζηλανδίας Μύρων

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΑΡΚΙΣΣΙΣΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑΣ (β')

Στό προηγούμενο ἄρθρο σημειώσαμε ὅτι ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὅτι ἐνῶ ἀποφεύγει συστηματικά τοὺς αὐτοεπαίνους, ἀπεναντίας εἶναι πολὺ εὐκόλος στήν αὐτομεμψία. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος σχολιάζοντας τό λίαν διδακτικό παράδειγμα τοῦ Παύλου γράφει:

«Τὰ ἀμαρτήματα, λοιπόν, καί χωρὶς νά ὑπάρχει καμία ἀνάγκη τὰ παρουσιάζει (ὁ Παῦλος) καθημερινὰ στίς ἐπιστολές του ὅλες, γνωστοποιώντας καί φανερόνοντας αὐτὰ ὄχι μόνο στοὺς τότε ἀνθρώπους ἀλλὰ καί σέ ὅλους τοὺς μεταγενέστερους, τοὺς ἐπαίνους ὅμως, ἂν καί ἐβλεπε ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη, δειλιάζει καί διστάζει νά τοὺς διηγηθεῖ»¹.

Στίς ἐπιστολές του ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν, στίς ὁποῖες φαίνεται καθαρά ὅτι δὲν ζοῦσε γιά τὸν ἑαυτό του ἀλλὰ γιά τὸ Εὐαγγέλιο, κατ' ἐπανάληψη κατηγορεῖ τὸν ἑαυτό του ὅπως π.χ.:

«Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦρθε στόν κόσμον γιά νά σώσει τοὺς ἀμαρτωλοὺς· καί πρῶτος ἀνάμεσάς τους εἶμαι ἐγώ». (1 Τιμ. 1:15)

«Εὐγνώμονῶ αὐτὸν πού μοῦ ἔδωσε τὴν δύναμη νά τὸν ὑπηρετήσω, τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ τὸν Κύριό μας· μοῦ ἔδειξε ἐμπιστοσύνη καί με ὄρισε στήν ὑπηρεσία του, ἐμένα πού πρωτύτερα ἤμουν περιφρονητῆς, διώκτης καί ὑβριστῆς του. Κι ὅμως ἐκεῖνος με ἐλέησε, γιὰτί ὅ,τι ἔκανα τὸ ἔκανα ἀπὸ ἄγνοια, ὅταν ἤμουν ἀκόμη ἄπιστος». (1 Τιμ. 1:12-13)

«Τελευταία ἀπὸ ὅλους, ἐμφανίστηκε καί σ' ἐμένα σὰν σέ ἔκτρωμα. Γιὰτί ἐγὼ πραγματικά εἶμαι ὁ τελευταῖος ἀνάμεσα σέ ὅλους τοὺς ἀποστόλους· ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος οὔτε νά ὀνομάζομαι ἀπόστολος,

γιατί καταδίωξα την εκκλησία του Θεού». (1 Κορ. 15:8-9)

«Σ' ἐμένα, τὸν πιὸ ἀσήμαντο ἀπ' ὅλους τοὺς χριστιανούς, ἔδωσε ὁ Θεὸς αὐτὴ τὴν χάρη, νὰ κηρύξω στοὺς ἐθνικοὺς τὸν ἀνεξερεύνητο πλοῦτο τοῦ Χριστοῦ». (Ἐφ. 3:8)

Τὸ ταπεινὸ φρόνημα καὶ ἡ αὐτοκατάκριση τοῦ Παύλου φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν δημόσια ἐξομολόγησή πού κάνει κατὰ τὸν λόγο του πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τῶν Ἱεροσολύμων, ὅπως μᾶς τὸν διασώζει ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς (βλ. Πρ. 22:1-21), ὅπου ἐν μετανοίᾳ ὁμολογεῖ ὅτι φυλάκιζε καὶ ἔδερνε ἀπὸ τὴν μία συναγωγή στὴν ἄλλη ἐκείνους πού πίστευαν στὸν Χριστό, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ὅσα ἔπραξε κατὰ τὸ μαρτύριο τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου, κατὰ τὸ ὅποιο ἦταν «ἐφεστῶς καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν». (Πρ. 22:19-20)

Τὸν ἴδιο δρόμο τῆς παύλειας αὐτομεμψίας καὶ τῆς αὐτοκριτικῆς ἀκολούθησαν ὅλοι οἱ ἅγιοι πού εἶχαν τὸ θάρρος νὰ δημοσιεύουν τὶς ἀμαρτίες τους καὶ νὰ ἀποκρύπτουν τὶς ἀρετές τους. Στὸ ἐπόμενο παράθεμα ὁ ἱερός Χρυσόστομος μᾶς μιλάει γιὰ τὸ θεοφιλὲς καὶ ἀξιομίμητο «ἔθος» τῶν ἁγίων: «Γιατί

τέτοια εἶναι ἡ συνήθεια τῶν ἁγίων· ἂν πράξουν κάτι κακό, τὸ παρουσιάζουν δημόσια καὶ κάθε μέρα θρηνοῦν καὶ τὸ κάνουν γνωστὸ σὲ ὅλους· ἂν ὅμως πράξουν κάτι σπουδαῖο καὶ μεγάλο, τὸ κρύβουν καὶ τὸ παραπέμπουν στὴν λησμονιά»².

«Ἐμεῖς ὅμως», καθὼς παρατηρεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος, «δὲν κάνουμε τὸ ἴδιο ἀλλὰ ἐντελῶς τὸ ἀντίθετο. Τὰ ἀμαρτήματά μας δὲν τὰ θυμόμαστε οὔτε μία μέρα, ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκούσουμε νὰ μᾶς τὰ θυμίζουν ἄλλοι, ἀγανακτοῦμε, δυσανασχετοῦμε, θεωροῦμε ὑβριστικὸ τὸ πράγμα καὶ λούζουμε αὐτοὺς μὲ ἄπειρες ὕβρεις· ἂν ὅμως πράξουμε κάποιο μικρὸ καλό, συνέχεια τὸ συλλογιζόμαστε, εὐγνωμονοῦμε αὐτοὺς πού μᾶς τὸ θυμίζουν καὶ θεωροῦμε αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους φίλους μας. Καὶ ὅμως ὁ Χριστὸς πρόσταξε τὸ ἀντίθετο, νὰ ξεχνᾶμε τὰ κατορθώματά μας καὶ νὰ θυμόμαστε τὰ ἀμαρτήματά μας. Καὶ τοῦτο μᾶς τὸ φανέρωσε καὶ μ' αὐτὰ πού συμβούλευσε τοὺς μαθητές του λέγοντας, «ὅταν τὰ κάνετε ὅλα, νὰ λέτε, εἶμαστε ἀνάξιοι δοῦλοι» (Λκ.17:10), καὶ μὲ τὴν παραβολὴ τοῦ Φαρισαίου, τοποθετώντας μπροστὰ ἀπ' αὐτὸν τὸν τελώνη. Ἄλλωστε καὶ στοὺς Ἰουδαίους ὁ Θεὸς συμβουλεύει ἀκριβῶς τὰ ἴδια λέγοντας· «ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος πού ἐξαλείφει τὶς ἀμαρτίες σου καὶ δὲν θὰ τὶς θυμηθῶ· ἐσὺ ὅμως νὰ τὶς θυμᾶσαι»³. (Ἠσ. 43:25) Καὶ καταλήγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἐρωτώντας ὅλους μας: «Πῶς θὰ συγχωρεθοῦμε καὶ ποιά ἀπολογία θὰ ἔχουμε ἐφ' ὅσον χωρὶς καμμιὰ ἀνάγκη λέμε μεγάλα λόγια καὶ ἐπαίνους γιὰ τὸν ἑαυτό μας καὶ ἐπὶ πλέον ἀναγκάζουμε καὶ τοὺς ἄλλους νὰ μᾶς ἐπαινοῦν»⁴;

Ἐξ ὅσων ἀναφέραμε στὸ προηγούμενο καὶ στὸ παρὸν ἄρθρο γίνεται, νομίζουμε, σαφὲς ὅτι ἐὰν μὲ τὸ πρόσχημα τῆς ἐνημερώσεως τῆς κοινῆς γνώμης θεραπεύονται ἀνθρώπινες ἀδυναμίες, ἢ μὲ τὸ αἰτιολογικὸ τῆς εὐαισθητοποιήσεως τῶν «φιλανθρώπων» πρὸς ἐνίσχυση τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου προσβάλλεται ἡ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια τῶν ἀδελφῶν μας, τότε ὁ ἀντίλογος εἶναι ἐκ τοῦ πονηροῦ.

Σὲ πολλὰ δημοσιεύματα, ἠλεκτρονικὰ καὶ ἐντυπα, μπορεῖς νὰ δεῖς φωτογραφίες μὲ ξυπόλυτα, ἡμίγυμνα,

ἄπλυτα καὶ πεινασμένα παιδιά, ποὺ προτείνουν ἱκετευτικά τὰ χεράκιά τους γιὰ νὰ λάβουν ἀπὸ τοὺς ἱεραποστόλους τὰ «δῶρα» τους. Καὶ τὸ ἐρώτημα ποὺ προβάλλει αὐθόρμητα εἶναι τὸ ἐξῆς: Γιατί δὲν σεβόμαστε τὸ πρόσωπο τῶν παιδιῶν αὐτῶν; Θὰ θέλαμε, ἐὰν εἴμασταν στὴν θέση τους, μιὰ τέτοια ἀντιμετώπιση; Δὲν μπορούμε νὰ θεραπεύσουμε τὶς ἀνάγκες τους ἀθόρυβα χωρὶς τὸν ἐξευτελισμὸ τῆς προσωπικότητάς τους; Πῶς θὰ αισθάνονται αὔριο τὰ παιδιά αὐτὰ ἐὰν δοῦν τὶς φωτογραφίες μὲ τὰ χάλια τους ποὺ ἐμεῖς μὲ περισσὴ εὐκολία τὰ δημοσιεύουμε στὸ διαδίκτυο ἢ τὰ κάνουμε ἐξώφυλλα βιβλίων καὶ περιοδικῶν;

Τὸ θέμα εἶναι πολὺ σοβαρὸ γιὰτι, μὲ τὴν σύγχρονη τεχνολογία ἢ ναρκισσιστικὴ δημοσιότητα ἔχει πάρει ἐπικίνδυνες διαστάσεις ἀπειλώντας τὴν πνευματικὴ μας ὑπόσταση. Ἡ ἔλλειψη αὐτοκριτικῆς ἀφενὸς καὶ ἀφετέρου ἢ γενικευμένη, σχεδόν, τάση τῆς θριαμβολογικῆς δημοποιήσεως τῶν ἔργων μας δι' ὅλων τῶν μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας εἶναι ἓνα σύγχρονο ἀνησυχητικὸ φαινόμενο ποὺ τείνει νὰ ἰσοπεδώσει καὶ νὰ ἐκμηδενίσει τὴν εἰδοποιὸ διαφορὰ ποὺ ὑφίσταται ἀνάμεσα στὴν ἐκκλησιαστικὴ φιλανθρωπία καὶ στὴν κοινωνικὴ καὶ κρατικὴ πρόνοια. Ἴσως εἶναι σκόπιμο νὰ ἀναρωτηθοῦμε μήπως ἐξ αἰτίας τοῦ πειρασμοῦ τῆς ναρκισσιστικῆς δημοσιότητας ἔχει πάρει ὁ Θεὸς τὴν χάρη Του ἀπὸ ἐμᾶς καὶ τὰ ἔργα μας καὶ γι' αὐτὸ διερχόμεθα τέτοια σὲ βάθος καὶ πλάτος πνευματικὴ κρίση!

+ ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

Ἀποχαιρετιστήριο Δεῖπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου στὴν αἴθουσα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδόξου Μητροπόλεως Κορέας μὲ καλλιτεχνικὸ κορεατικὸ παραδοσιακὸ πρόγραμμα.

Γιὰ τὴν Ἐπίσκεψη τοῦ Παναγιωτάτου στὴν Κορέα οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ βροῦν περισσότερα στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ὁρθόδοξης Μητρόπολης Κορέας: orthodoxkorea.org

[1] Χρυσοστόμου, Εἰς τὸ ἀποστολικὸν ρητόν, Ὁφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τῆ ἀφορσύνῃ, PG 51, 306.

[2] Αὐτόθι. 305.

[3] Αὐτόθι, 306.

[4] Αὐτόθι, 310.

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές ἐν Χριστῷ, σᾶς γράφω ἀπὸ τὸ ὄμορφο πολυνησιακὸ ἔθνος Αοτεαροα. Μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρωνος ἀναλαμβάνουμε τὴν ἀποστολικὴ διακονία τοῦ λαοῦ τῶν Μαορί.

Τὸ ἔργο ἑνὸς Ἱεραποστόλου εὐλογεῖται μὲ πολλὰ θαύματα, καὶ σήμερα τὴν παραμονὴ τῆς μνήμης ἑνὸς ἀπὸ τοὺς Μεγάλους Ἁγίους καὶ Οἰκουμενικοὺς διδασκάλους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, δεχθήκαμε τὴν ἐπίσκεψη ἑνὸς ἀρχηγοῦ τῶν Μαορί.

Ἡ κόρη καὶ ὁ γαμπρὸς τοῦ ἀρχηγοῦ, μαζί μὲ τὰ τέσσερα παιδιά τους εἶναι κατηχούμενοι στὴν Ὁρθόδοξη Πίστη μας. Πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμία τους νὰ γίνουν ὀρθόδοξοι. Τὸ ταξίδι τους στὴν Ὁρθοδοξία ἀντιμετωπίστηκε μὲ σεβασμὸ καὶ ὑπομονή, ὅπως τὴν προσέγγιση τῶν κατηχουμένων τῆς πρώτης Ἐκκλησίας. Αὐτὸ ἔδωσε σὲ αὐτοὺς καὶ στὰ παιδιά τους τὴν εὐκαιρία νὰ βιώσουν

τὴν Ὁρθόδοξη Ζωή, νὰ μάθουν γιὰ τὴν Πίστη μας, νὰ ἀντιμετωπίσουν τὶς δικές τους προκλήσεις καὶ νὰ γίνουν συνειδητοποιημένοι Ὁρθόδοξοι πρὶν τὴ βάπτισή τους.

Θὰ εἶναι, ἐξ ὅσων γνωρίζω, ἡ πρώτη οἰκογένεια τῶν Μαορί, πού θὰ βαπτισθεῖ στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ σύζυγός του ἔχουν εὐλογηθεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἔχουν ἀγκαλιάσει τὴν Ὁρθοδοξία μας οὐσιαστικά, ἀφοσιωμένα καὶ μὲ ἀγάπη πού θὰ πρέπει κανεὶς νὰ τὸ δεῖ μὲ τὰ μάτια του γιὰ νὰ τὸ πιστέψει.

Ἡ κατήχησή τους ὅμως εἶχε τὶς δυσκολίες της καὶ μία ἀπὸ αὐτὲς ἦταν ὅτι αἰσθάνονταν ὅτι ἡ οἰκογένειά τους δὲν ὑποστήριζε τὴν προοπτικὴ τῆς νέας τους ζωῆς.

Πολλὲς φορές μοῦ ἔλεγαν ὅτι αἰσθάνονταν τὴν οἰκογένειά τους ἐναντίον τους. Ἡ συμβουλή μας πρὸς αὐτοὺς εἶναι πάντα νὰ τιμᾶμε τὸν πατέρα καὶ τὴ μητέρα μας καὶ νὰ ἀγαπᾶμε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο μπορούμε νὰ ἐλπίζουμε γιὰ τὴν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ. Νὰ καταλάβουμε ὅτι ὡς ὀρθόδοξοι ἡ μάχη μας δὲν εἶναι ποτέ ἐναντίον ἀνθρώπων ἀφοῦ εἴμαστε ὅλοι μας παιδιά τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἀρχηγὸς λοιπὸν τῶν Μαορί, καὶ πατέρας τῶν κατηχουμένων, ἤρθε νὰ μὲ δεῖ καὶ μὲ τὴν ἄδεια τοῦ ἀρχισα νὰ μοιράζομαι μαζί του λίγο γιὰ τὴν

ἀρχαία πίστη μας, τὴν Ἁγία Τριάδα, τὴ Θεολογία τῆς σωτηρίας καὶ τὴν Θέωση, τὴν ἀποστολική διαδοχή τῆς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς.

Στόν κόσμο τοῦ Μαορί ὑπάρχει μία ἔννοια τῆς γενεαλογίας πού ὀνομάζουν "whakarara". Τό Whakarara εἶναι αὐτό πού δίνει στόν Μαορί τὴν ταυτότητά του. Τούς λέει πού ἀνήκουν στόν κόσμο τῶν Μαορί, χρησιμοποιοῦν whakarara γιά νά ἐντοπίσουν τὴ γενεαλογία τους πίσω στό "waka" τό κανό δηλαδή μέ τό ὅποιο οἱ πρόγονοί τους ἔφτασαν ἐδῶ στήν Aotearoa.

Χρησιμοποιώντας αὐτὴ τὴν ἔννοια τοῦ whakarara ἐξήγησα στόν ἀρχηγό ὅτι δέν εἴμαστε οἱ "χριστιανοί" πού ἦρθαν ἐδῶ τὴ δεκαετία τοῦ 1840 ὡς μέρος τοῦ ἀποικισμοῦ τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἀπετέλεσε μία καταστροφή γιά τόν λαό του, ἀλλά ὅτι "whakarara" τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας μας μᾶς ἀνάγει κατευθεῖαν στοὺς Ἀποστόλους πού ἔλαβαν κατά τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς τὴν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν ἀποστολή νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο τοῦ

Χριστοῦ σέ ὅλο τόν κόσμο. Αὐτό τόν ἄγγιξε πάρα πολύ, καθώς ὁ Μαορί καταλαβαίνει ὅτι τό whakarara κάνει κάτι γνήσιο καὶ ἀληθινό.

Στὴ συνέχεια, μιλήσαμε γιά τόν ἀσκητικό ἀγώνα, τὴν μυστικιστικὴ φύση τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως, τίς ἐμπειρίες τῶν πατέρων τῆς ἐρήμου, τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ τῶν μοναστικῶν κοινοτήτων. Μιλήσαμε γιά τό ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι στήν πραγματικότητα ἕνας τρόπος ζωῆς πού σκοπὸ ἔχει τὴ σωτηρία τῆς Ψυχῆς μας, δηλαδή, τὴ Θέωση. Αὐτά, ὁ Ἀρχηγός τά βρῆκε πολύ ἐνδιαφέροντα καὶ πολύ βαθύτερα ἀπὸ ὅτιδήποτε εἶχε ἀκούσει ποτέ γιά τόν Χριστιανισμό.

Ἐξήγησα ἐπίσης σέ αὐτόν καὶ τὴ σύζυγό του ὅτι ὁ Ὁρθόδοξος δρόμος ἦταν ἀνοιχτός σέ αὐτούς, ἂν τό θελήσουν πραγματικά, ἀλλά δέν εἶναι ἕνας εὐκόλος τρόπος ζωῆς. Εἶναι τόσο ὁμορφος ἀλλά συνάμα ἀπαιτεῖ σοβαρότητα καὶ συνέπεια καὶ ὅποιοσδήποτε θελήσει νά τόν ζήσει θά πρέπει νά ἀφήσει τό χρόνο νά δράσει ἐπάνω του. «No joke business».

Χθές τό βράδυ λοιπόν, Δευτέρα 12 Νοεμβρίου, τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὁ Ἀρχηγός καὶ ἡ σύζυγός του ἦρθαν

νά μέ επίσκεφτοῦν ξανά.

Ἄρχισαν νά μᾶς λένε ὅτι σκέφτονταν συνεχῶς τίς συζητήσεις πού εἶχαμε καί ὅτι "ἐλάμβαναν σημάδια" πού τούς δείχνουν ὅτι στήν πραγματικότητα ἡ Ὁρθοδοξία δέν εἶναι κάτι πού πρέπει νά φοβοῦνται, ἀλλά μᾶλλον κάτι πού θέλουν νά τούς ἀγκαλιάσει.

Ὁ Ἀρχηγός μου εἶπε: "Τί πρέπει νά κάνω ἄν θέλω νά γίνω Ὁρθόδοξος;"

Τούς ἐξήγησα ὅτι δέν ὑπάρχει τίποτα γιά νά κάνουν τώρα, ἀλλά νά συνεχίσουν νά ἀγαποῦν ὁ ἕνας τόν ἄλλο, τά παιδιά τους καί ὄλους τούς ἀνθρώπους, νά προσεύχονται καθημερινά. Καθώς γράφω αὐτό, συσκευάζω καί τίς βαλίτσες μου γιά νά πετάξω στό Νησιά Φίτζι μέ τόν ἀγαπημένο μας Ἀρχιεπίσκοπο κ. Μύρωνα καί τόν π. Μελέτιο, Καθηγούμενο τῆς Μονῆς τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Levin, ἐπιφορτισμένο τό ἱεραποστολικό ἔργο στό Φίτζι. Στή συνέχεια θά μεταβοῦμε στή Σαμόα γιά νά ὀργανώσουμε τίς ἐργασίες γιά τήν ἀνοικοδόμηση τῆς πρώτης Ἐκκλησίας στή Σαμόα, καθῶς καί γιά νά ἐνισχύσουμε πνευματικά τά μέλη τῆς πρώτης κατηχούμενης ὁμάδας τοῦ νησιοῦ.

Ἐξήγησα στόν Ἀρχηγό ὅτι στήν ἀρχαία Ἐκκλησία οἱ Κατηχούμενοι ἔμεναν σ' αὐτήν τήν τάξη γιά δύο ἢ τρία χρόνια ἕως ὅτου λάβουν τό βάπτισμα καί γίνουν πλήρη μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί ὅτι θά πρέπει καί οἱ ἴδιοι νά προσβλέπουν σ' παρόμοιο χρονικό διάστημα ἀφοῦ στήν περιοχή μας δέν ἔχουμε ἀκόμη ὀρθόδοξο ναό, οὔτε ὀργανωμένη ὀρθόδοξη κοινότητα. Ἡ πιό κοντινή μας Ἐκκλησία βρίσκεται στό Auckland καί χρειαζόμαστε γύρω στίς 2 ½ ὄρες γιά νά μεταβοῦμε ἐκεῖ.

Προσευχηθεῖτε σᾶς παρακαλῶ ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί γιά τούς νέους ἀδελφούς καί ἀδελφές μας, νά ἔχουν τή δύναμη νά περπατήσουν τό πνευματικό μονοπάτι τῶν Κατηχουμένων καί νά μπορέσουν νά εἰσεέλθουν στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί στήν πληρότητα τῆς Δόξας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

π. Γεώργιος Κανέλλης

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΟΝ ΕΙΡΗΝΙΚΟ ΩΚΕΑΝΟ

Εὑρισκόμενος στό Christchurch στό πλαίσιο τῆς ἀρχικῆς ἐνημερωτικῆς ἐπισκοπικῆς περιοδείας μου, συνάντησα τόν Κυριάκο, θετικό ἄνθρωπο, τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐνεργό καί δραστήριο μέλος τῆς τοπικῆς Ἑλληνορθόδοξου κοινότητος, ὁ ὁποῖος ἀναλίσκει σημαντικό προσωπικό χρόνο γιά νά παρέχει βοήθεια καί ἀρωγή στό κοινά.

Μέ τόν ἄμεσο καί παραστατικό του τρόπο, μου ἀνέφερε τήν ιδιαίτερη ἐμπειρία πού εἶχε ὅταν συνάντησε τόν πρῶην Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας καί νῦν Γάνου καί Χώρας κ.κ. Ἀμφιλόχιο καί ἄκουσε ἀπό τά χεῖλη του, τίς σκέψεις καί τά σχέδια του γιά τήν ἔναρξη τῆς Ἱεραποστολικῆς προσπάθειας στό νησιά τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ.

Τόν ἄκουγε μέ πολύ προσοχή καί σεβασμό καί προσπαθοῦσε νά κατανοήσει τό εὔρος τῶν σκέψεων τοῦ γέροντος. Ἄκουγε, δέν μιλοῦσε καί δέν μίλησε ἕως τό τέλος. Ἄν μιλοῦσε μέ τήν τετράγωνη λογική

πού τόν χαρακτηρίζει, θά τοῦ ἔλεγε ὅτι αὐτό τό ὄραμα, αὐτό τό ἐγχείρημα εἶναι πρακτικά ἀνέφικτο, ἀφοῦ γιά τήν ὑλοποίησή του θά χρειαζόταν τεράστιες ποσότητες πόρων, οικονομικῶν, ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ, ἐξειδικευμένης ἐργασίας, μηχανικῶν, νομικῶν, κτλ καί ὁ γέροντας δέν εἶχε παρά τό ἀντερὶ του. Ἐνδόμυχα ὁ Κυριάκος σκεφόταν ὅτι λόγω τῆς ἡλικίας του ὁ Γέροντας ἄρχισε νά τά «χάνει» καί νά μὴν σκέφτεται λογικά. Δέν ἤθελε ὁμως νά τόν στεναχωρήσει καί νά τόν ἀποθαρρύνει ἐκφράζοντας του τίς σκέψεις τοῦ θετικοῦ μυαλοῦ του.

Ἐφυγε ὁ Γέροντας καί ξεκίνησε τήν ὑλοποίηση τοῦ ὁράματός του. Ὁ Κυριάκος ἄκουγε κατά καιρούς τίς ἱεραποστολικές προσπάθειες στά νησιά καί ἀναρωτιόταν μέσα του ἂν πραγματικά ἄξιζε ἡ τόση προσπάθεια τόσων ἀνθρώπων καί ἡ ἀφιέρωση τόσων σημαντικῶν οικονομικῶν πόρων σέ ἓνα ἀμφιβόλου ἀποτελέσματος ἐγχείρημα. Πόροι πού θά μπορούσαν

νά χρησιμοποιηθοῦν γιά τήν προαγωγή τῶν ἐδῶ Ἑλληνορθόδοξων κοινοτήτων.

Ὁ καιρός περνοῦσε καί ὁ Κυριάκος βρέθηκε γιά ἐπαγγελματικούς λόγους στά Fiji. Πῆγε νά δεῖ καί ἀπό κοντά ὅλα αὐτά πού ἄκουγε μόνο, μέχρι τότε.

Καί ὦ! τί νά δεῖ; Τόν περικαλέστατο καί πεντακάθαρο μεγαλοπρεπῆ Ναό τῆς Ἁγίας Τριάδος νά κάθεται σάν λευκό περιστέρι στό καταπράσινο τοπίο τῆς ὑπαίθρου τοῦ νησιοῦ καί νά ἀκούγονται ἐντός του ὁμορφοὶ βυζαντινοὶ κατασκευαστικὸι ἐκκλησιαστικοὶ ὕμνοι, ψαλλόμενοι ἀπό τὰ στόματα τῶν μικρῶν παιδιῶν τοῦ ὀρφανοτροφείου καί ντόπιων Φιτζιανῶν μοναζουσῶν (Μελάνης καί Ἀνυσίας) μέ ἓνα τρόπο πού θά ζήλευαν πολλοί.

Κάθισε καί τούς χάζευε. Ἀπολάμβανε αὐτό πού ἄκουγε, δέν ἤθελε νά τελειώσει αὐτό πού ζοῦσε. Ὅμως ἡ λειτουργία τελείωνε. Τριάντα παιδιά καί ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι ἀνταποκρίθηκαν στό κάλεσμα τό ἱερωγοῦντος Ἱερέως π. Βαρθολομαίου «Μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε». Ὅλοι, μηδενός ἐξαιρουμένου. Μόνο ὁ Κυριάκος στεκόταν σέ μία γωνία ἀποσβολωμένος καί ἐκπληκτος γι' ὅτι ζοῦσε. Προχώρησε στό «Δι' εὐχῶν» καί πῆρε τό ἀντίδωρο καί τήν εὐλογία τοῦ π. Βαρθολομαίου.

Μόλις βγήκαν ἔξω ἀπό τήν ἐκκλησία, ἡ ἡσυχία καί κατασκευτικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς ἀκολουθίας ἔδωσε τήν

Πρὸς τοὺς Ἀποδέκτες τοῦ Ὁδοιπορικοῦ

Πρὸς καλύτερα καί ταχύτερα ἐπικοινωνία,
παρακαλοῦμε ἐνημερώσατέ μας ἂν
διαθέτετε: e-mail, Fax, Τηλέφωνα

μέσα ἐπικοινωνίας δικά μας:
Fax: 210-7780541, Τηλ.: 210-7710732
e-mail: patriarch_idryma@otenet.gr)

θέση της στά γελαστά πρόσωπα και στις χαρούμενες φωνές των παιδιών. Ή χαρά τους ήταν έκδηλη στο πρόσωπό τους, στις κινήσεις τους, στην όμιλία τους, στην συμπεριφορά τους προς τους άλλους. Ο Κυριάκος τούς έδωσε δύο μπάλες ποδοσφαίρου και δύο ράγκμπι πού τις κρατούσε ως δώρο. Τό τί πανηγύρι στήθηκε μέ τις μπάλες δέν περιγράφεται. Όλη ή αλάνα τής ιεραποστολής γέμισε μέ παιδιά πού έτρεχαν, πού έπαιζαν, πού χαιρόταν. Παιδιά πού αισθανόταν ασφάλεια, έμπιστοσύνη και την παρουσία ανθρώπων πού τά αγαπούσαν και τά νοιαζόταν. Τόν ευχαρίστησαν μέ πολύ ευγενικό και ώριμο τρόπο μέ όμορφα λόγια στην έλληνική γλώσσα. Ο Κυριάκος όμως ευχαριστήθηκε περισσότερο μέ τό χαμόγελό τους και μέ την έκφραση τής χαράς τους. Αυτή ή κατάσταση υπάρξεως σπανίζει στις δικές μας δυτικές όρθολογιστικές κοινωνίες, σκέφτηκε. Στά παιδιά μας δέν μαθαίνουμε πώς νά είναι χαρούμενα πώς νά ζούν πραγματικά πώς νά χαιρόνται την ζωή.

Έπισκέφτηκε και τό μοναστήρι τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου, τό safe home, τόν ξενώνα των μεγαλύτερων αγοριών. Ένθουσιάστηκε, συγκινήθηκε, ένιωσε μέσα του ποιό πραγματικά είναι τό έργο τής Έκκλησίας, ποιός είναι ό ρόλος της και ποιά ή αποστολή της στό κόσμο. Ένοιωσε και λίγο ένοχος για την προηγούμενη έπιφυλακτική στάση του στό όραμα του Γέροντα και ένα δάκρυ κύλισε από τά μάτια του. Πήγε και άγόρασε μεγάλη ποσότητα τροφίμων, καινούργια κρεβάτια και στρώματα και πολλά παιχνίδια για τά παιδιά. Ήθελε και αυτός μέ τις δικές του δυνάμεις νά συμβάλει και ίσως, ίσως νά νοιώσει και αυτός μέλος τής κοινωνίας τής χαράς. Έκτοτε ό σεβασμός του, ή ένγνωμοσύνη του και ό θαυμασμός του για τό γέροντα Αμφιλόχιο και για τό έπιτελεσθέν έργο είναι έκδηλος και συνεχής. Έκτοτε τά μόνα λόγια πού λέει, είναι λόγια ένγνωμοσύνης και θαυμασμού. Και ένθαρρύνει όλους μας νά συνεχίσουμε και έπαυξήσουμε τό μεγάλο, θεάρεστο και «τρελό» όραμα του γέροντος Αμφιλοχίου προς Δόξαν Θεού.

† ό Νέας Ζηλανδίας Μύρων

Όδοιπορικό

Όρθοδόξου Ίεραποστολής στην Άνατολή

Τριμηνιαίο Ένημερωτικό Δελτίο

Τεύχος 65 • Όκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2018

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Πατριαρχικό Ίδρυμα Όρθοδόξου
Ίεραποστολής Άπω Άνατολής
Γουναροπούλου 3, 157 71, Ζωγράφου
Τηλ: 2107710732, Fax: 2107780541
e-mail: patriarch_idryma@otenet.gr
internet site: www.patriarchikoidryma.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Γεώργιος Δημόπουλος
Φιλελλήνων 4, 105 57 Άθήνα

ΗΛ/ΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ & ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ
ADSTOCK - ΚΑΠΠΙΑΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ
I.K.E Τηλ: 2106647066

Διοικητικό Συμβούλιο

Πρόεδρος:	Σωτήρης Δεσπότης- Καθ. Παν/μίου Άθηνών
Α' Αντιπρόεδρος:	Λουκάς Καρράς - Νομικός Σύμβουλος
Β' Αντιπρόεδρος:	Γεώργιος Αντωνάκης - Ίατρος
Γεν. Γραμματεύς:	Λιάνα Μητράκου - Δικηγόρος
Ταμίας:	Μαρία Μαρσέλου - Συντ/χος Ίδιωτ. Υπάλληλος
Μέλη:	Χρυσάνθη Χαλκιοπούλου - Συντ/χος Δημοσίου Νεκτάριος Λαβούτας - Συντ/χος Δημήτριος Κάρμας - Λυκειάρχης, Καθ. Μαθηματικών Γεώργιος Δημόπουλος - Οικονομολόγος Χαρίκλεια Ρωξάνη - Οικονομολόγος Μαρία Φύτρου - Τεχνικός Έργων Σιβιτανδείου Σχολής
Έξελεγκτική	Παναγιώτα Δρογκάρη - Δημόσ. Υπάλληλος
Έπιτροπή:	Άλέξιος Πλιάκος - Καθηγ. Τ.Ε.Ι.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ-ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΩΡΕΩΝ:

Έθνική Τράπεζα: 040/296124-56

Alpha Bank: 473-002101-099272

.....
Τό Δ.Σ. του Πατριαρχικού Ίδρύματος Όρθοδόξου
Ίεραποστολής Άπω Άνατολής,
εύχεται σέ όλους τούς Συνεργούς έν Κυρίω
πανευφρόσυνα Χριστούγεννα και εύλογημένο τό
Νέον Έτος 2019

Ἐξοχώτατε κύριε Ὑπουργέ,

Ἦλθομεν εἰς τὴν ἱστορικὴν χώραν ὑμῶν ὡς φορεῦς καὶ πρέσβυς αὐτοῦ τοῦ πνεύματος, τοῦ πνεύματος τῆς εἰρήνης, τῆς καταλλαγῆς καὶ τῆς ἀλληλεγγύης. Δέν εἴμεθα πολιτικοί, οὔτε οἰκονομολόγοι, οὔτε κοινωνιολόγοι. Γνωρίζομεν ὅμως ὅτι σκοπὸς τῆς πολιτικῆς, τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς κοινωνικῆς δράσεως εἶναι ἡ διακονία τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου του, εἶναι ἡ ἐλευθερία, ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη καὶ ἡ εἰρηνικὴ συμβίωσις. Ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτῆς, ἀπευθυνόμεθα πρὸς πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως καὶ καλοῦμεν εἰς κοινὸν ἀγῶνα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀνθρωπότητος. Θρησκευαί, εἰρηνιστικά, κοινωνικά, ἀνθρωπιστικά, οἰκολογικά κινήματα ὀφείλου νά συμπράξουν διὰ τὴν οἰκοδόμησιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς εἰρήνης.

Πρώτην φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν της, ἡ ἀνθρωπότης δύναται, διὰ τῶν πυρηνικῶν ὄπλων, νά ἀφανίσῃ τὴν ζωὴν ἐπὶ τῆς γῆς. Δυστυχῶς, ἡ ἐπιστημονικὴ γνῶσις δέν διεισδύει εἰς τὰ βάθη τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, καὶ δέν ἐξασφαλίζει ἀφ' αὐτῆς τὴν ὀρθὴν ἐφαρμογὴν της. Ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει, ἀλλὰ δρᾷ καὶ ἐνεργεῖ ὡσάν νά μὴ ἐγνώριζεν. Ἡ ἀναμφισβήτητος ἀνοδος τοῦ βιοτικῶ ἐπιπέδου διὰ μεγάλα τμήματα τοῦ παγκοσμίου πληθυσμοῦ συμβαδίζει σήμερον μὲ τὴν ἀνάπτυξιν, παραγωγὴν καὶ τὸ ἐμπόριον ὄλων καὶ φονικωτέρων ὄπλων, μὲ τὴν καταστροφὴν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, τὴν κλιματικὴν ἀλλαγὴν, τὴν ἀποψίλωσιν τῶν δασῶν καὶ τὴν ρύπανσιν τῶν ὑδάτων, ἐνῶ ὁ εὐδαιμονισμὸς καὶ ἡ κτητικὴ διάθεσις μετατρέπουν τὰ ἄτομα καὶ τὰς μάζας εἰς ἀκορέστους καταναλωτάς.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν τάσεων αὐτῶν δέν ὑπάρχει ἄλλη λύσις ἀπὸ τὴν κοινὴν προσπάθειαν, τὴν συνεργασίαν καὶ τὸν διάλογον. Ὁμιλοῦμεν ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία, ὡς Ἐκκλησία, διασώζει τὴν γνησιότητα τῆς χριστιανικῆς παραδόσεως τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἀγάπης ὡς πυρῆνα τῆς ζωῆς της. Ὁ θεμελιωτὴς τῆς πίστεως

ἡμῶν, ὁ Χριστός, χαιρετᾷ μὲ τὸ «εἰρήνην ὑμῖν» (Λουκ. κδ', 36), μακαρίζει τοὺς εἰρηνοποιούς (Ματθ. ε', 9), παροτρύνει τοὺς ἀνθρώπους νά ἀγαποῦν τοὺς ἐχθρούς των (Ματθ. ε', 44). Εἰς τὴν λατρευτικὴν ζωὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡ λέξις εἰρήνη κατέχει σπουδαίαν θέσιν. Δέν πρόκειται φυσικὰ μόνον διὰ τὴν «ἄνωθεν εἰρήνην», «τὴν ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν» (Φιλιπ. δ', 7). Ὁ Χριστός εἶναι ἡ «εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφεσ. β', 14), εἰρήνη, ἡ ὁποία ἐκφράζεται «ἐπὶ γῆς» ὡς ἀγῶν διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν. Ὑπαρξιακὴ εἰρήνη, εἰρήνη μέσα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ κοινωνικὴ εἰρήνη, εἶναι δύο ὅψεις τοῦ ἰδίου νομίσματος. Ἡ Ἐκκλησία προσεύχεται πάντοτε ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, μιᾶς εἰρήνης, ἡ ὁποία εἶναι, τὸ τονιζόμενον αὐτὸ καὶ πάλιν, συνώνυμος τῆς δικαιοσύνης. «Ἡ εἰρήνη, τῆ δικαιοσύνη συγκεκριμένη, θεῖον ἐστι χρῆμα» (Ἰσιδώρος ὁ Πηλουσιώτης PG 78, 924)...

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ προσευχόμεθα διὰ τὴν θεραπείαν τῆς ὑπαρχούσης διαιρέσεως τῆς Κορεατικῆς Χερσονήσου, διὰ τὴν εὐημερίαν ὄλων τῶν κατοίκων αὐτῆς, διὰ νά ριζώσουν εἰς τὰς καρδίας των τὰ πολυπόθητα ἀγαθὰ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἁρμονίας, καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἔκβασιν ὄλων τῶν προσπαθειῶν διὰ ἐνότητα καὶ καταλλαγὴν, ἀγαθῶν τὰ ὁποία ἀτυχῶς ἐστερήθησαν ἐπὶ 65 ἔτη. Ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης νά εὐλογῇ τὰς προσπάθειας καὶ τὰς πρωτοβουλίας τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν πολιτῶν, ὥστε αἱ ἐνέργειαι των νά ἀποβοῦν καρποφόροι καὶ ἀποδοτικαὶ διὰ ὄλους τοὺς Κορεάτας. Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας, διὰ νά ἀπευθύνομεν πρὸς ὑμᾶς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας διὰ τὴν στήριξιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν Κορέα, καὶ εὐρύτερον, διὰ τὴν διασφάλισιν καὶ προστασίαν τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκείας καὶ τῆς λατρείας, εἰς τὴν φιλόξενον χώραν ὑμῶν.

(ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν Ὁμιλίαν τῆς ΑΘΠ κατὰ τὴν θεία Λειτουργίαν στὸν Καθεδρικό Ἱ.Ν.Ἀγ. Νικολάου Σεούλ, 6. 12. 2018.)

